

Datum: 11. 12. 2017

Informacija o novostih, ki jih prinaša novela ZDoh-2S

V Uradnem listu Republike Slovenije, št. 69/2017, z dne 8. 12. 2017, je bil objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona dohodnini (novela ZDoh-2S), ki začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2018.

V nadaljevanju podajamo informacije o novostih, ki jih prinaša novela ZDoh-2S.

I. Oprostitev plačila dohodnine od brezplačne pravne pomoči (1. člen ZDoh-2S)

Z dopolnitvijo 30. člena ZDoh-2 z novo 3. točko, se določa, da se dohodnine ne plačuje od brezplačne pravne pomoči, prejete po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč, po drugem posebnem zakonu ali po pravilih mednarodnega sodišča ali arbitraže pod pogoji, ki so primerljivi s pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč. Vsebinsko se oprostitev nanaša na brezplačno pravno pomoč kot je urejena z zakonom, ki ureja brezplačno pravno pomoč oziroma v posebnem zakonu. V kolikor pa so podlaga dodelitve brezplačne pravne pomoči pravila mednarodnega sodišča ali arbitraže, pa oprostitev obsega le tiste oblike, ki so dodeljene na podlagi primerljivih pogojev, določenih z zakonom, ki ureja brezplačno pravno pomoč (finančni in vsebinski pogoj), s čimer se zagotavlja načelo enake davčne obravnave prejetega dohodka v obliki brezplačne pravne pomoči.

II. Spremembe v zvezi z davčno obravnavo povračil stroškov pri začasni napotitvi na delo v tujino (2. člen ZDoh-2S)

Z dopolnitvijo 4.a točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 se določa, da se pravila glede nevštevanja v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja za povračila stroškov delojemalcu za plačane premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini, kadar gre za zavarovanje, ki velja v vseh državah sveta (ter pod ostalimi določenimi pogoji), nanašajo tako na službena potovanja v tujino kot na začasne napotitve na delov v tujino.

Z novo 4.b točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 se na novo urejajo povračila stroškov v zvezi z začasno napotitvijo na delo v tujino, in sicer povračila stroškov:

- prehrane,
- prevoza ter
- za prenočišče.

Pri novi ureditvi teh povračil stroškov se izhaja iz vsebinske opredelitve napotitev oziroma začasnih napotitev na delo v tujino oziroma službenih poti po delovno pravni zakonodaji, vključno z Zakonom o čezmejnih izvajanju storitev, s katero je v slovenski pravni red implementirana Direktiva 96/71/ES in Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta. Podrobnejšo razmejitev instituta napotitve na

delo v tujino oziroma službene poti je podalo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v dokumentu »Informacija o uporabi instituta napotitve na delo v tujino oziroma službene poti«¹. Kot izhaja iz te informacije, se kot napotene delavce po delovno pravni zakonodaji obravnava tudi delavce, katerih običajna narava dela oziroma vzorec opravljanja dela, dogovorjen s pogodbo o zaposlitvi, je običajno opravljanje delovnih nalog v dveh ali več državah. Z ZDoh-2 se zgolj določajo vrste povračil stroškov in višine ter pogoji, pod katerimi se ti ne všttevajo v davčno osnovo.

A) Povračila stroškov prehrane v zvezi z začasno napotitvijo na delo v tujino

Z dodano 4.b točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 se na novo določa znesek povračila stroškov prehrane za vsak delovni dan v času napotitve, ki se ne všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, in sicer:

- a) za napotitev, ki traja neprekinjeno do največ 30 dni ali neprekinjeno do največ 90 dni za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prehrane na službeni poti (v višini dnevnic),
- b) za napotitev, ki traja neprekinjeno nad 30 dni ali neprekinjeno nad 90 dni za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 3. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prehrane med delom, povečane za 80 % glede na višino, ki jo določi vlada.

Z navedeno dopolnitvijo se tako za davčne namene oziroma za namene določanja neobdavčenega dela povračil stroškov prehrane pri začasni napotitvi na delo v tujino, ločeno obravnava krajše začasne napotitve na delo v tujino in daljše tovrstne napotitve. Določeno je, da se povračilo stroškov prehrane za vsak delovni dan v času napotitve, ki traja neprekinjeno do največ 30 dni, ne všteta v davčno osnovo do višine in pod pogoji, kot veljajo za povračilo stroškov prehrane na službeni poti (v višini dnevnic), medtem ko se za daljše napotitve ne všteta do višine in pod pogoji, določenimi za povračilo stroškov prehrane med delom, povečane za 80 % glede na višino, ki jo določi vlada (glede na trenutno veljavno višino tega povračila znesek znaša $6,12 * 1,80 = 11,02$ eur).

Za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, pa se časovna razmejitev določa za neprekinjene napotitve do 90 in nad 90 dni. V novem petem odstavku 44. člena ZDoh-2 je določeno, da se za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, za posamezno napotitev šteje opravljanje delovnih nalog voznika v mednarodnem cestnem prometu v okviru ene odsotnosti s sedeža delodajalca oziroma drugega mesta delodajalca, na katerem se vozniki pri delodajalcu običajno vključijo v organiziran delovni proces delodajalca.

Za davčne namene se načeloma stroški, povezani z doseganjem dohodka, obravnavajo drugače kot stroški, ki imajo privatno naravo. Navedeno je treba upoštevati tudi pri določanju davčne obravnave povračil stroškov v zvezi z delom. Upošteva se navedeno izhodišče se pri določitvi davčne obravnave povračil stroškov prehrane pri napotitvah daljših od 30 dni (oz. za voznike v mednarodnem prometu daljših od 90 dni) predpostavlja, da si načeloma pri daljših napotitvah delavec v kraju začasne napotitve že oblikuje drugi dom oziroma gospodinjstvo, saj ni ekonomsko smiselno, da bi si obroke za čas, ko ne dela (načeloma zajtrk in večerja) zagotavljal pri komercialnih ponudnikih tovrstnih storitev (hotel, restavracije). Poleg navedenega je pri daljših napotitvah treba vzeti v obzir tudi približno enako obravnavo z delavci, ki niso napoteni na delo, saj se njegovi stroški prehrane izven delovnega časa posebej davčno ne priznavajo. Pri daljših napotitvah na delo se torej položaj napotenega delavca z vidika obravnave stroškov približuje položaju delavca, ki od svojega doma odhaja na delo in se mu njegovi stroški prehrane izven časa dela obravnavajo kot privatni stroški in se posebej davčno ne priznavajo (samo v okviru splošne davčne olajšave).

¹ Informacija je objavljena na spletni strani http://www.mdds.gov.si/si/delovna_podrocja/trg_dela_in_zaposlovanje/delovne_migracije/

B) Povračilo stroškov prevoza v zvezi z začasno napotitvijo na delo v tujino

Za povračilo stroškov prevoza, vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini), je na novo določeno, da se v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne vštevajo povračila stroškov:

- a) za prevoz med običajnim prebivališčem v času napotitve in mestom opravljanja dela v kraju napotitve do višine in pod pogojem, določenimi v skladu s 3. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela,
- b) za prevoz v kraj napotitve ob začetku napotitve in za prevoz iz kraja napotitve ob koncu napotitve do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 za povračilo stroškov prevoza na službenem potovanju.

C) Povračilo stroškov za prenočišče v zvezi z začasno napotitvijo na delo v tujino

V dodani 4. b točki prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 je na novo za davčne namene urejeno tudi povračilo stroškov za prenočišče na začasni napotitvi, ki traja neprekinjeno do največ 90 dni. Povračilo stroškov za prenočišče se v tem primeru ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 za povračilo stroškov za prenočišče na službeni poti. Pri tem se izključuje uporaba 3. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 v zvezi s povračilom stroškov za prenočišče. Pri začasnih napotitvah, ki trajajo neprekinjeno več kot 90 dni, pa bo v primeru zagotovljene nastanitve treba obračunati boniteto.

III. Uvedba posebne davčne osnove pri napotitvi na čezmejno opravljanje dela (3. člen ZDoh-2S)

V ZDoh-2 se dodaja nov 45.a člen, s katerim se določa posebna davčna osnova oziroma višina dohodka, ki se ne vštevajo v davčno osnovo dohodkov iz delovnega razmerja, ki jih delavec doseže v okviru napotitve na čezmejno opravljanje dela. V davčno osnovo se ne vštevajo znesek dohodka iz tega naslova v višini 20 % plače oziroma nadomestila plače (bruto znesek), prejete za opravljanje dela v okviru te napotitve, vendar ne več kot 1.000 eurov za izplačila v posameznem mesecu, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji, določeni v prvem odstavku obravnavanega člena:

1. delavec je napoten na delo iz Slovenije ali v Slovenijo,
2. napotitev na delo traja neprekinjeno več kot 30 dni,
3. kraj običajnega opravljanja dela pred napotitvijo je po najkrajši cestni povezavi več kot 200 kilometrov oddaljen od kraja napotitve,
4. delavec v zadnjih 5 letih pred začetkom prve napotitve na delo ni bil rezident Slovenije pred začetkom napotitve na delo v Slovenijo ali rezident druge države pred napotitvijo na delo iz Slovenije in
5. v pogodbi o zaposlitvi je za delo v okviru napotitve zagotovljena plača v višini najmanj 1,5-kratnika zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, ki jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, preračunane na mesec.

Za napotitev na delo, za katero se lahko upošteva posebna davčna osnova, se v skladu z drugim odstavkom 45. a člena ZDoh-2 šteje napotitev, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. delavec je napoten na delo zunaj države sedeža delodajalca,
2. napotitev na delo se opravi na podlagi sklenjene pogodbe o zaposlitvi po pravu države, iz katere se delavec napotuje na delo zunaj te države,
3. pogodba o zaposlitvi je sklenjena med delodajalcem s sedežem v državi, iz katere se napotuje na delo, ki dejansko opravlja svojo dejavnost tudi v državi sedeža, in delavcem, ki običajno dela za delodajalca v državi sedeža delodajalca,

4. pogodba o zaposlitvi je sklenjena za opravljanje dela v okviru dejavnosti delodajalca v državi napotitve na delo v imenu in za račun delodajalca iz prejšnje točke na podlagi pogodbe delodajalca z naročnikom storitve in
5. delavec ves čas napotitve dela po navodilih in pod nadzorom delodajalca, ki ga napotuje na delo.

Za napotitev na delo, za katero se lahko upošteva posebna davčna osnova, se pod pogoji iz prvega odstavka 45. a člena ZDoh-2, v skladu s tretjim odstavkom 45. a člena ZDoh-2 šteje tudi raziskovalno delo raziskovalca na izvajanju raziskovalnih programov raziskovalne organizacije, ki se izvajajo kot javna služba na področju raziskovalne dejavnosti, na izvajanju raziskovalnih projektov raziskovalne organizacije, ki se (so)financirajo iz državnega proračuna Slovenije, ali na izvajanju raziskovalnih programov ali projektov v okviru mednarodnega sodelovanja Slovenije in so (so)financirani iz državnega proračuna Slovenije ali iz evropskih programov ali skladov. V tem okviru tako ne gre za napotitev, na podlagi katere bi še vedno obstajali vsi elementi delovnega razmerja, saj se ne zahteva pogoj ohranitve delovnega razmerja med delavcem in njegovim delodajalcem pred začetkom izvajanja napotitve na delo v tujino. Navedeno pomeni, da se lahko delovno razmerje za čas napotitve na delo v tujino/ iz tujine prekine in vzpostavi novo delovno razmerje z delodajalcem v tujini/ iz tujine. Za raziskovalca in raziskovalno organizacijo se štejeta raziskovalec in raziskovalna organizacija kot sta določena z zakonom, ki ureja raziskovalno in razvojno dejavnost.

V skladu s četrtem odstavkom novega 45. a člena ZDoh-2 se za napotitev po prvem odstavku tega člena pod pogoji iz prvega odstavka tega člena, šteje tudi napotitev na delo na podlagi akta o napotitvi na delo med povezanimi družbama po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen v medsebojno povezane družbe s podjetniškimi pogodbami. Za povezano družbo za namene tega odstavka se šteje tudi poslovna enota delodajalca. Tudi v primerih napotitev na delo v ali iz tujine v povezano družbo se ne zahteva pogoj ohranitve delovnega razmerja med delavcem in njegovim delodajalcem pred začetkom izvajanja napotitve na delo v tujino, kar pomeni, da se lahko delovno razmerje za čas napotitve na delo v tujino/ iz tujine lahko prekine in vzpostavi novo delovno razmerje z delodajalcem v tujini/iz tujine. Prav tako pa se zaradi omejitvenih pogojev iz drugega odstavka tega člena, ki niso pogoj za uveljavitev davčne ugodnosti po tem odstavku, kot povezano družbo za potrebe davčno ugodnejše obravnave navedenih dohodkov, šteje tudi poslovna enota delodajalca. V teh primerih se sicer delovno razmerje med delavcem in delodajalcem ohrani, ni pa zahteve po izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena, ki preprečujejo napotitev na delo v poslovno enoto (npr. da se delo pred napotitvijo na delo običajno opravlja v državi sedeža delodajalca in da se delo opravlja na podlagi pogodbe z naročnikom storitve).

V skladu s petim odstavkom 45. a člena ZDoh-2 se izvzem iz davčne osnove za posameznega zavezanca lahko upošteva za dohodke, izplačane v največ 60 mesecih v obdobju 10 let od prve napotitve.

V skladu s šestim odstavkom 45. a člena ZDoh-2 se izvzem iz davčne osnove po tem členu ne uporablja za dohodke, za katere se davčna osnova določa v skladu s prvim in drugim odstavkom 42. člena tega zakona ter za zavezance, ki uveljavljajo davčne ugodnosti na podlagi mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila ali je k njim pristopila Slovenija. Zavezanci javni uslužbenci in funkcionarji za dohodke iz delovnega razmerja na podlagi napotitve na delo v tujino in zavezanci za dohodke v zvezi z opravljanjem dela na trgovski ladji dolge plovbe, ki pluje po odprtem morju, so po veljavni ureditvi upravičeni do davčno ugodnejše obravnave teh dohodkov, zato se zanje izključi možnost uveljavljanja davčno ugodnejše obravnave po tem členu. Enako velja tudi za dohodke zavezancev, ki so na podlagi mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila ali h katerim je pristopila Slovenija, deležni ugodnejše davčne obravnave.

IV. Spremembe pri zavezancih, ki opravljajo dejavnost

A) Spremembe v zvezi z upoštevanjem prihodkovnih pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in izstopom iz normiranosti (4. člen ZDoh-2S)

S tem členom se dopolnjuje deveti odstavek 48. člena ZDoh-2, s katerim se določajo primeri in prihodki iz dejavnosti drugih oseb, ki se poleg prihodkov zavezanca upoštevajo v zvezi s prihodkovnim pogojem za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Sprememba se nanaša na dodaten primer, v katerem se poleg prihodkov zavezanca upoštevajo tudi prihodki povezanih oseb (opredelitev povezanih oseb vsebujeta tretji in četrti odstavek 16. člena ZDoh-2). Gre za primer vzpostavitve sheme poslovanja med zavezancem in določenimi drugimi osebami, z namenom, da se doseže izpolnitev pogojev za možnost ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Prihodki povezanih oseb se primeroma seštevajo, če je glavni namen ali eden od glavnih namenov za shemo poslovanja izpolnjevanje pogoja glede praga prihodkov z verižnim ustanavljanjem zavezancev ali prelivanje prihodkov od zavezancev, ki davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih odhodkov, k zavezancem v sistemu normiranih odhodkov. Dohodki pa se kljub povezanosti ne seštevajo, če zavezanec dokaže, da glavni ali eden od glavnih namenov sheme poslovanja ni bil izpolnjevanje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Ta sprememba se bo uporabljala že za davčno leto 2018.

S spremembo štirinajstega odstavka 48. člena ZDoh-2 pa se spreminjajo pogoji za obvezni izstop iz sistema normiranih odhodkov. Prejšnja ureditev je zavezancu, ki dve zaporedni predhodni davčni leti ni izpolnjeval pogojev za normiranost, nalagala, da naslednje leto obvezno izstopi iz sistema normiranih odhodkov in ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ter vodi ustrezne poslovne knjige, evidence in izdela poslovno poročilo.

Spremenjeni štirinajsti odstavek 48. člena ZDoh-2, ki se bo uporabljal za presojo izpolnjevanja pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov že za davčno leto 2018, pa določa, da mora zavezanec, čigar povprečje prihodkov iz dejavnosti, ugotovljenih po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih let presega 150.000 evrov, obvezno izstopiti iz sistema. Torej zavezanec čigar, povprečje dohodkov iz dejavnosti, ugotovljenih po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih let, torej leta 2016 in 2017, bo presegalo 150.000 evrov, mora za davčno leto 2018 ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Po novem torej lahko zavezanec ostane v sistemu, če ima v dveh zaporednih predhodnih letih skupno do 300.000 evrov prihodkov. Sprememba se nanaša tudi na kmečka gospodinjstva, ki dohodek svoje kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti ugotavljajo na podlagi knjigovodenja. Za te se prag določa v enakem znesku, vendar v večkratniku ob upoštevanju nosilca in drugih članov kmečkega gospodinjstva, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmetje oziroma člani kmečkega gospodinjstva.

V kolikor pri presoji pogoja za posamezno davčno leto ni podatka o prihodkih dveh zaporednih preteklih let, ker je zavezanec začel poslovati v preteklem davčnem letu, povprečja dveh zaporednih preteklih let še ni mogoče določiti. Zato v tem primeru zavezanec ni dolžan obvezno izstopiti iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in sicer tudi, če v preteklem davčnem letu prihodki presegajo 300.000 evrov.

B) Absolutna maksimalna višina normiranih odhodkov (5. člen ZDoh-2S)

S spremembo se dopolnjuje 59. člen ZDoh-2, in sicer se dodaja absolutna maksimalna višina normiranih odhodkov, ki se priznajo zavezancu. Ta limit je postavljen na 40.000 eurov oziroma 80.000 eurov, če je bila v davčnem letu, za katero se ugotavlja davčna osnova pri zavezancu, v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas neprekinjeno najmanj pet mesecev. Za člane kmečkega gospodinjstva se tudi tukaj prag določa sicer v enakem znesku (80.000 eurov), vendar kot večkratnik ob upoštevanju nosilca in drugih članov kmečkega gospodinjstva, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmetje oziroma člani kmečkega gospodinjstva.

C) Sprememba osnove za obračun davčnega odtegljaja od izplačil nastopajočim izvajalcem ali športnikom nerezidentom v okviru opravljanja dejavnosti (6. člen ZDoh-2S)

Spreminja se drugi odstavek 68. člena ZDoh-2 glede davčne osnove za davčni odtegljaj od izplačil nastopajočim izvajalcem ali športnikom v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. V skladu z novo določbo se bo pri določanju davčne osnove za davčni odtegljaj priznalo normirane stroške v višini 30 % od posameznega plačila. Višje normirane stroške (v višini 80 % od posameznega plačila) bodo lahko zavezanci nerezidenti, ki nimajo poslovne enote v Sloveniji, zahtevali, če bodo dokazali izpolnjevanje pogojev, ki sicer veljajo za vstop in obstoj v sistemu normiranih odhodkov (določeni v tretjem odstavku 48. člena). Namesto normiranih stroškov lahko zavezanec nerezident uveljavlja posamezni aktivnosti v Sloveniji neposredno pripisljive dejanske stroške. Davčni zavezanec lahko uveljavlja višje normirane stroške ali dejanske stroške na podlagi predložitve ustreznih dokazil in s pisnim zahtevkom.

V. Spremembe pri določanju zneska splošne olajšave (7., 8., 10. in 11. člen ZDoh-2S)

S 7. členom ZDoh-2S se spreminja tretji odstavek 111. člena ZDoh-2 tako, da se v odvisnosti od skupnega dohodka zavezanca uvede linearno določanje dodatne splošne olajšave za zavezance, ki imajo skupni letni dohodek med 11.166,37 eurov in 13.316,83 eurov. Dodatna splošna olajšava za dohodke v navedeni višini se določi z uporabo naslednje enačbe:

$$19.922,15 \text{ eurov} - 1,49601 \times \text{skupni dohodek.}$$

To pomeni, da se za vsak dodaten euro dohodka olajšava zniža za 1,49601 eura. S to spremembo se odpravlja nezveznost dodatne splošne olajšave glede na višino dohodka in s tem odpravlja situacije, ko bi zavezanec ob povečanju bruto plače prejel nižjo neto plačo iz razloga nezvezno določene dodatne splošne olajšave.

Za vse ostale zavezance, torej zavezance s skupnim dohodkom izven zgoraj navedenega dohodkovnega intervala, se olajšava še naprej določa konstantno in se njena višina ne spreminja.

Z dopolnitvijo tretjega odstavka 127. člena ZDoh-2 se določa, kako se dodatna splošna olajšava po novem upošteva pri izračunu akontacije dohodnine. Določeno je, da se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja pri glavnem delodajalcu zavezanca upošteva v višini 1/12 zneska, ki se določi z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena ZDoh-2, ob upoštevanju bruto dohodka iz delovnega razmerja, ki ga izplača glavni delodajalec, preračunanega na letno raven, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz tretjega odstavka 111. člena ZDoh-2. Dodatna splošna olajšava za mesečne dohodke nad 930,35 eurov in do 1.109,74 eurov se torej v skladu z določilom tretjega odstavka 127. člena ZDoh-2 izračuna po naslednji enačbi:

$$(19.922,15 \text{ eurov} - 1,49601 \times \text{bruto mesečni dohodek} \times 12) / 12$$

ali po krajši različici te enačbe:

1.660,18 eurov - 1,49601 x bruto mesečni dohodek.

Navedena enačba za izračun dodatne splošne olajšave se v skladu s spremenjenim drugim odstavkom 131. člena ZDoh-2 uporablja tudi v primeru izračuna akontacije dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje (za izračun akontacije dohodnine, za katerega se zavezanec odloči sam).

VI. Sprememba zneska posebne olajšave za dijake in študente (8. člen ZDoh-2S)

S spremembo tretjega odstavka 113. člena ZDoh-2 se povečuje posebna osebna olajšava za rezidenta do dopolnjenega 26. leta starosti, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta. Prizna se zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena ZDoh-2.

Za davčna leta od 1. 1. 2018 dalje se rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja (upoštevaje veljavni znesek splošne olajšave) v znesku 3.302,70 eur. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

VII. Uveljavitev ZDoh-2S (12. člen ZDoh-2S)

Prehodna in končna določba 12. člena ZDoh-2S določa, da se spremembe po tem zakonu začnejo uporabljati za davčna leta od vključno 1. januarja 2018 dalje, dotlej pa se uporabljajo določbe, veljavne po Zakonu o dohodnini (Uradni list, RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15 in 63/16).